

[Larsen-Ledet]

der her er brug for en ny lovgivning. Statsautoriserede revisorer bør underrette bestyrelsen, hvis gældende regler ikke bliver overholdt. Gør de ikke det, eller skal de ikke det, er det i hvert fald nødvendigt, at vi ser på den nugældende lovgivning.

Jeg håber med disse bemærkninger at have givet udtryk for, at vi fra radikal side er interesseret i at få en række spørgsmål belyst, inden vi tager endelig stilling til beslutningsforslaget fra socialdemokratiet.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg synes egentlig, en række af punkterne er noget svære at tage stilling til, fordi det ikke er særlig præcist, hvad indholdet er. Der kan være rimelighed i, at man får en ensartet lovgivning for samtlige kapitalformidlende institutioner og virksomheder, men det springende punkt er, hvordan den lovgivning kommer til at se ud, og hvordan lovgivningen for den fælles tilsynsmyndighed kommer til at se ud. Det vil i sidste ende være afgørende for, om vi kan stemme for eller ej, hvad der vil være mulighed for at komme igennem med.

Jeg er helt enig med socialdemokratiet i, at der må stilles skærpede krav til revisionen. Det er der overhovedet ingen tvivl om. Jeg synes, at Kronebanken er et glimrende eksempel på, at revisionen har svigtet, at den er for dårlig. Men den er langt fra det eneste eksempel på, at revisionen er for dårlig, så under alle omstændigheder må skærpede krav til revisionen være et centralt punkt. Jeg mener også, det vil være rimeligt at kræve, at halvårsregnskaberne bliver revideret. Men det er selvfølgelig ikke nok at kræve, at de bliver revideret, for hvis det bliver efter de samme retningslinjer, som man reviderer efter i dag, er det utilstrækkeligt.

Med hensyn til punkt 3, hvor der tales om en række krav til soliditet, likviditet og placering af de betroede midler, kan det måske godt være rimeligt at stille skærpede krav, men det synes jeg egentlig det er lidt vanskeligt at gennemskue. Hvis man ser på sådan noget som Kronebanken, er det ret tydeligt, at det, der sker, er, at de mindre banker sætter mere på spil, og de tiltrækker i høj grad de kunder, der har de mest risikobetonede investeringer. De går til banker som Kronebanken, fordi de dér håber at kunne få et

lån, som de muligvis ikke kan få i en af hovedbankerne, der i en helt anden grad har deres på det tørre. Den slags er det i virkeligheden meget svært at lovgive for. Hensigten er formentlig heller ikke at få centraliseret hele kapitalformidlingen i nogle enkelte store banker eller kapitalformidlingsinstitutioner.

Men jeg går ud fra, at socialdemokratiet under udvalgsarbejdet vil komme med nogle konkrete bud på, hvad det er, man mener med kravene til soliditet, likviditet og placering af de betroede midler i forhold til de regler, der eksisterer i dag inden for de områder, vi her taler om.

Så er der de punkter, der handler om samfundsrepræsentanter, hvor der bl.a. tales om balance. Det kunne selvfølgelig godt være en tredeling, 3: 3: 3. Socialdemokratiet skriver i bemærkningerne, at de vil gerne have et flertal af samfundsrepræsentanter og medarbejderrepræsentanter i bestyrelserne. Det mener vi ikke det er specielt vigtigt at få, det skulle nok være fremgået af behandlingen af det forrige forslag, vores eget lovforslag.

Vi vil slet ikke stemme for samfundsrepræsentanter i andre virksomheder, medmindre der bliver nogle rettigheder og pligter å la dem, vi selv har fremsat forslag om. Det kan da godt være, at der skal ske nogle justeringer i det lovforslag, vi har fremsat, hvor vi har udmøntet de enkelte punkter, nogle forbedringer, men hvis der ikke er udsigt til, at det kommer igennem, vil vi i hvert tilfælde stemme imod, at der skal indføres samfundsrepræsentanter i andre institutioner, og at der skal være flere samfundsrepræsentanter inden for pengeinstitutterne. Det mener vi simpelt hen er værre end ingenting. Vi vil hellere have afskaffet samfundsrepræsentationen, for vi ønsker ikke at lægge stemmer til at opretholde den gidsselfunktion, de har i dag.

Så har jeg en enkelt kommentar til noget af det, ministeren sagde. Han sagde, at man i øjeblikket overvejer at foretage en sanering eller en modernisering inden for disse områder på den måde, at man overvejer at ned sætte et ankenævn, eventuelt et fælles ankenævn. Det kan jeg godt forstå at ministeren gerne vil have, for så slipper han for alt bøvellet med klager. Selv om jeg ikke har megen tillid til den måde, ministeren behandler klager på, synes jeg dog, det ville være ærgerligt, hvis han skulle slippe for at være re-